

קו ההסברה הישראלית בשבועות הקרובים, בכל הנוגע לפעולות "אל-פח", ידגיש את השוואה בין פעולות אלה לבין פעולות הוויאט-קונג. על כך הוחלט בדרגים המדיניים הגבוהים ביותר בישראל. המגמה: לשכנע את ארצות-הברית, שישראל היא גיזרה

מתחממת של החזית המערבית המתייצבת מול הקומוניזם העולמי. המסקנה שאותה מבקשת ישראל להחדיר: על האמריקאים לחגור את סיועם לישראל בכל השטחים — ובעיקר הצבאי.

שר החינוך זלמן ארן יאיים לפרוש מהממשלה, אם לא יונהגו במערכת החינוך היסודי השינויים שמציעה ועדת פלוור. בהתאם להמלצות אלה, יסתיים בית-הספר היסודי בסוף כיתה ו' כיתות ז'-י' יפכו לכיתות קדם-תיכוניות, בעלות מגמות נפרדות. מתנגדים לכך, מלבד הסתדרות המורים, גם הדתיים ומפ"ם.

לוי אשכול יוכנע לדתיים בעניין נתיחת מתים, וינסה להציג את הכניעה כפשרה. נוסח ההסכם: לא תבוצע נתיחה בלי הסכמת משפחת הנפטר, פרט למיקרה של חשש כי בוצע רצח. כדי להרגיע את הרופאים, יודיע אשכול שי

הצעה זו מתקבלת לחצי-שנה בלבד, ותוך תקופה זו ייבדק אם אמנם גורם ההסדר החדש לצימצום המחקר הרפואי.

תחרוף ההתמודדות החשאית על כיסאו של אבא חושי, כראש עיריית חיפה מטעם מפא"י. המועמד הטבעי לרשת את ה-

תפקיד הוא ח"כ אמנון לין. חתנו של חושי. לעומתו חותר מזכיר מפא"י בחיפה ח"כ משה ורטמן להציג את עצמו בפני צמרת מפא"י כאיש שאפשר יהיה לסמוך עליו בכל מיקרה.

מאבק שני על עמדת-יכוח חיפאית: ההתיריות על ירושת מושרת מנהל הנמל. המנהל הנוכחי עמוס לנדמן בעל הוותק הרב, עומד לפרוש בקרוב לפנסיה. האיש שיבוא במקומו יקבע אם ימשיך הנמל להיות אחוזתו ה פרטית של אבא חושי, או אם יצליח להשתלט עליו מנהל רשות הנמלים, רביאלוף חיים לסקוב.

מועמד ששמו הוצע לאחרונה, והידוע כמקורב ללסקוב: סגן אלוף-לשעבר אברהם בן דב. תפריז מחלוקת גזרי ייה בתוך מפא"י, סביב הבחירות לרכנות הראי שית כתיאביב. בעוד שחלק מראשי המפלגה יסכים לתמוך במועמדותו של הרב ראשי ל צה"ל, האלוף שלמה גורן, ש הוא מועמד המפד"ל לתפקיד זה, ידרוש חלק אחר לתמוך ברב השכונות יידיה פרנקל. מחלוקת זו עשויה להביא לכך שהרב גורן יודיע על ביטול מועמדותו.

סערת רוחות תתי חולל בהתאחדות היהלוי מנים, והיא אף עלולה לו הסתיים במשפט חברים. במרכז יעמדו שני חברי הנתי לת ההתאחדות, יוסף גולדפינגר ואריה מלזבסקי, שיזמו לפני מיספר שבועות את השבתת מפעלי היהלומים. השבוע, כשנסתיימה השביתה, נתברר ליהלומנים, כי השניים לא השביתו את המפעלים שלהם, ובו בזמן שלעמיתיהם לא היתה תוצרת, הוציאו השניים את תוצרתם לשוק, הצליחו למכור אותה במחירים טובים מן הרגיל.

אחד ממנהליה הבכירים של "רסקו" עלול לפרוש בקרוב, כתוצאה מחיכוכים בצמרת החברה. יתברר כי רסקו השקיעה סכומים ניכרים בפרויקט לא ריווחי, לפי המלצתו של הפקיד הבכיר, שהוא גם קרוב משפחה של יוזם הפרויקט.

תוצאת-לוואי של משפט העומד להתברר בקרוב: גילויים על הדרך בה היתה הנהלת "רן" משכנעת את רשות התעריי פים להעלות את המחירים. הדבר יתגלה, אם ייערך משפטו של רכז ועד שכירי רן, בגלל התפרעות השכירים בעת שביתתם האחרונה. הרכז הופיע עם הנהלה, בשם השכירים, בדיונים על התעריפים. מכיון שהדבר לא יעשה לאיש, ייעשה נסיון לבטל את המישיפט.

העם הגשם חלף הלך לו הניצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול המרגמה נשמע בארצנו

השנה ה-19 לעצמאות ישראל עומדת ל- הסתיים — והנה נשמע בארץ קול חדש, מבשר-רעות. קולה של מרגמה.

היא נורתה מעבר לגבול הלבנוני, המטי רה את פניה לעבר קיבוץ מנרה. יתכן כי זוהי ראשיתו של שלב חדש במאבק על בטחון ישראל.

זולת אחת. במשך כל השנה היה ה-

לכל שיטה צבאית יש שיטה נגדית. נגד מוקשים ומיטעני-נפץ אפשר להפעיל מאר- ביים, יחידות-מירוף, אפילו מחסום-תיל וחיל- פרשים אווירי.

אבל נגד מרגמות כמעט אין שיטה-הגנה יעילה. כפי שהוכיח הנסיון בוויאט-נאם, זוהי שיטה-הלוחמה הפשוטה והזולה ביותר. את המרגמה אפשר להציב לאור היום, לכוון ולטווח — כדי להפעילה עם רדת לילה מ- מרחק בטוח, המאפשר נסיגה מהירה בחסות האפלה.

נגד שיטה-המרגמה אין תגנה. ישנה רק התקפה נגדית.

אם אמנם לא היתה פעולת מנרה תקרית בוודת, אלא פתיחה של שלב חדש — הרי מאיימת המלחמה להטיל את צילה הקודר והגורא על השנה ה-20 לעצמאות מדינת ישראל.

אף לא מילימטר. בשורה פשוטה ו- אימתנית זו של המרגמה, הנכירה לכל אורח בישראל כי בשנה ה-19 שלה לא התקרבה המדינה אף במילימטר אחד אל יעדה החשוב והיעקרי בדור זה: השלום וההשתלבות במרחב.

כמה פעמים, במשך השנה, נקטה הממשלה ביוזמה צבאית — אם כתגמול על פעולות חבלה, אם לשם הרחבת ריבונותה המעשית באזור המפורז.

אך במשך השנה כולה היא לא נקטה אף לא יוזמה אחת, לא עשתה אף לא מעשה אחד, לא תיכנה אף לא תוכנית אחת, שהיה בהם כדי לקרב את השלום.

אבטלה

איך לקבל מענק

פעם היו לישכות-העבודה פתוחות עד שעה שש בערב. עתה ננעלים שעריהן בשעה שלוש-ושלושים אחרי-הצהריים. עד כמה ש- הדבר נראה מוזר, הסיבה לכך היא: האבט- לה ההמונית הקיימת או, ליתר דיוק, מענק האבטלה.

תקנון משרד העבודה קובע: זכאי למענק- אבטלה כל דורש-עבודה בגיל 21 עד 65, שלא הוצעה לו עבודה (טבעית או יוזמה), ושאינו לו או לבני משפחתו הכנסה כספית כלשהי עד לסכום בין 225 לירות לבודד לחודש עד 375 לירות לבעל-משפחה.

לראשי משרד העבודה היה הרושם, כי בין הנרשמים לקבלת המענק היו רבים ש- עבדו — והופיעו אחרי שעות-העבודה כדי להירשם בלישכה כמובטלים. לכן הקדימה את שעות-הסגירה של הלשכות. התוצאה: מספר דורשי-העבודה והמועמדים לקבלת ה- מענק ירד מייד ב-30%.

פומכים על המבקש. המכסימום ש- פועל מובטל יכול לקבל הוא סך של 236 ל"י. אם הוא נעדר יום אחד מהלישכה, רי- אים בו כאילו עבד באותו יום, מוכים לו 15 ל"י מן הסכום המגיע לו. אלא אם הוא מציג תעודה רפואית, שהעדרות היתה מצ- דקת. סיבה לגיטימית אחרת להיעדרות: ישי- בת-שבועה בשל אבל משפחתי.

אבל לא די להירשם בלישכה מדי יום. על מבקש המענק למלא טופס ארוך, הדורש ממנו פרטים על עבודתו הקודמת, על פיצויי- הפיטורין, על תעסוקתם של יתר בני מש- פחתו, ועל הכנסה כלשהי שיש לו.

על סמך פרטים אלה קבעו פקדי משרד העבודה, כי יותר משליש מגישי-הבקשות נפסלו אוטומטית. השבוע, במלאת חודש ל- תשלום הראשון, הודיע דובר המשרד כי מספר מבקשי המענקים הוכפל כמעט פי שלוש. הגיע ליותר מ-4000 איש. אבל חלק מהם יגופה, הצהיר הדובר.

הסביר פקיד בכיר, המטפל במענקי-האבט- לה: "אנחנו לא חוקרים בכלל. לא הקמנו שום מנגנון חקירה. סומכים על הצהרת ה- מבקש עצמו. גם על הסעיף האומר שהמצי- היר יהיה צפוי לעונש אם מטר פרטים לא נכונים."

התור עדיין ארוך. אפשר להניח, כי מספר מבקשי המענק יגדל עוד יותר בחו- דשים הקרובים. כי עתה נפלטם רבבות מבקשי-עבודה לשוק — בחלקם הגדול פועלי תעשיות-המוזון ועובדי קטיף, ובמי- דה קטנה יותר חיילים שתקופת שירותם המוארך הסתיימה.

העבודות היוזמות, אשר צריכות לקלוט את הרבבות האלה, אינן מדביקות את ה- קצב. מספר העובדים בעבודות יוזמות עלה מ-3000 בתחילת המיתון, ל-18 אלף — ועדיין ארוך מאד תור מבקשי-העבודה. ה- נרשמים מדי יום בלישכה.



ניסוקת הפרדסים

מצב הבטחוני מעורער. חבלנים מבני פלס- טין חצו את גבולות ישראל, הניחו מוקשים ומיטעני-נפץ. בדרך כלל לא גרמו לאובדן חיים — אם בגלל פחדנות, אם בגלל חוסר- כושר, אם בגלל אירצונן של ממשלות-ערב לגרום להתלקחות של ממש בגבול עם ישראל.

העולם הערבי לא רצה במלחמה. כל ממי- שלות ערב — זולת אחת — לא חשבו כי רצינות על מאבק מוזיין כלשהו נגד מדי- נת ישראל.

אבל האחת היתה שונה — והיא הגורמת לצרות השוטפות.

צל קודר. גם סוריה לא רצתה במלח- מה. אבל סוריה חיפשה דרך להפגין את מנהיגותה המהפכנית בעולם הערבי, והיא נתפסה לסיסמה של "מלחמת שחרור עמ- מית".